

Ректору _____

назва вищого навчального закладу

Від _____

адреса

ЗАЯВА

на документ про освіту (диплом), що виготовляється поліграфічним способом

Я, _____,

студент(ка) _____

_____ факультету
прошу видати мені документ про вищу освіту (диплом) державного зразка, виготовлений поліграфічним способом, у зв'язку з наступним.

Основний Закон України — Конституція України проголошує: «В Україні визнається і діє принцип верховенства права. Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй» (ст.8). «Кожен має право на освіту. Держава забезпечує доступність і безоплатність дошкільної, повної загальної середньої, професійно-технічної, вищої освіти в державних і комунальних навчальних закладах» (ст.53). Згідно з Рішенням Конституційного Суду України про офіційне тлумачення положень частини третьої статті 53 Конституції України: «доступність освіти як конституційна гарантія реалізації права на освіту на принципах рівності, визначених статтею 24 Конституції України, означає, що нікому не може бути відмовлено у праві на освіту, і держава має створити можливості для реалізації цього права. Рішення Конституційного Суду України є обов'язковим до виконання на території України, остаточним і не може бути оскаржене» (м.Київ 04.03.2004, N5-рп/2004, Справа N1-4/2004).

Диплом є невід'ємною частиною освіти. Право на отримання документу про освіту невід'ємно від конституційного права на освіту.

Відповідно до Положення про Єдину державну електронну базу з питань освіти (далі – Положення; Єдина база), затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 13 липня 2011 р. № 752, для виготовлення документу про освіту на основі фотокомп'ютерних технологій «використовуються лише дані, що містяться в Єдиній базі» (ст.3). Далі ця сама стаття підтверджує, що тільки «**у разі** збирання персональних даних про учасників освітнього процесу забезпечується отримання їх згоди на обробку відповідних даних в Єдиній базі». Отже, не передбачається ані обов'язкове отримання згоди, ані обов'язкове збирання персональних даних – що відповідає ст.32 Конституції України: «Ніхто не може зазнавати втручання в його особисте і сімейне життя. **Не допускається збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди**», та ст.8 Закону України «Про захист персональних даних»: «особисті немайнові права на персональні дані, які має кожна людина, є невід'ємними і непорушними».

Щодо п.1-2 ч.1 ст.11 зазначеного Закону, варто відмітити: оскільки мною згода на збір і обробку моїх персональних даних (скор. – пд) не надається, володільць бази пд не є володільцем конкретно моїх пд, а тільки тих, згода на обробку яких була надана володільцю бази іншими учасниками освітнього процесу. Тому дозвіл на обробку пд, наданий володільцю бази пд відповідно до закону не може бути підставою для обробки моїх пд. Такий підхід узгоджується з Рішенням Конституційного Суду України про офіційне тлумачення положень частин першої, другої статті 32 Конституції України у системному зв'язку з частиною другою статті 34 цієї Конституції: «**збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди державою, органами місцевого самоврядування, юридичними або фізичними особами є втручанням в її особисте та сімейне життя**. Рішення Конституційного Суду України є обов'язковим до виконання на території України, остаточним і не може бути оскаржене» (м.Київ, 20.01.2012, № 2-рп/2012, Справа №1-9/2012).

Термін «згода» означає добровільне волевиявлення. Право на добровільне волевиявлення є фундаментальним конституційним правом людини на свободу (ст.29). Таким чином **кожний громадянин України за законом має право вільного вибору**: давати чи не давати йому згоду на збір і обробку своїх персональних даних. З іншого боку держава зобов'язана забезпечити реалізацію конституційного права на освіту (отже й на отримання документа про освіту) як у випадку надання згоди, так і у разі, коли людина згоди не надає. У зв'язку з цим «Єдина база є джерелом даних» тільки для тих, хто

надав таку згоду. За учасниками освітнього процесу, які не дають згоди, залишаються форми обліку та документів без застосування збору й обробки персональних даних – раніше встановлені форми, які існували до впровадження цієї електронної системи. Висловлення ч.1 п.3 Положення стосовно того, що під час виготовлення диплому «використовуються лише дані, що містяться в Єдиній базі», у зв'язку з вищезазначеним може означати тільки те, що дані людини (що надала згоду!), яких немає у Базі даних, не повинні використовуватися. Відмова у видачі диплому на підставі ненадання згоди означатиме одночасне скасування як мінімум двох конституційних прав: **права на освіту і права на свободу**. Отже ст.22 Конституції забороняє це: **«конституційні права і свободи гарантуються і не можуть бути скасовані. При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод»**.

Крім того Єдина база як автоматизована система передбачає використання цифрового ідентифікатора людини, від якого я відмовився(лась) через релігійні переконання. Висновки наукових експертиз різних країн (Греції, Росії, України) однозначні: **цифровий ідентифікатор людини для електронної системи є ім'ям людини**. Згідно з Цивільним кодексом України (далі – ЦКУ) право на «ім'я» (ст.294), на використання імені «у всіх сферах своєї діяльності» (ст.296), як і право на «свободу» (ст.288); «повагу до гідності та честі» (ст.297); «особисту недоторканність» (ст.289); «безпечні умови праці, проживання, навчання тощо» (ст.293) – є немайновими правами, які належать кожній людині від народження, і від яких людина «не може відмовитися, а також не може бути позбавлена цих прав», і якими людина «володіє довічно» (ст.269). Ім'я людини як і її здоров'я, і життя, честь і гідність є «особистим немайновим благом» (ст. 201). **Людина «набуває прав та обов'язків і здійснює їх під своїм ім'ям**. Ім'я складається із прізвища, власного імені та по батькові» (ст.28), а не з цифрового ідентифікатора: «унікального номера запису в Реєстрі», «індивідуального штрих-коду» тощо. Постанова Верховної Ради України № 3248-VI від 19 квітня 2011 року закликає нас пам'ятати про дійсність вироку Міжнародного Нюрнберзького трибуналу, який у 1946 році визнав присвоєння людині персонального номеру злочином проти людства, що не має терміну давності. Погоджуюся з вироком Нюрнберзького трибуналу і вважаю розбудову системи на основі персональних номерів злочином проти людства.

Офіційні висновки наукових експертиз трьох країн стверджують: штрих-кодовий варіант запису цифрового ідентифікатора людини, який використовується при автоматизованій обробці даних, містить у собі символіку, яка є образою для християнина його релігійних почуттів. У ст.4 Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації» говориться, що така образа спричиняє «відповідальність, установлену законом». Ст.161 Кримінального кодексу України визначає міру покарання за «образу почуттів громадян у зв'язку з їхніми релігійними переконаннями».

Згідно з Наказом МОН від 04.02.2014 № 97 «Про затвердження технічних описів документів про освіту та вчені звання» відповідні документи, в тому числі й бланки дипломів, виготовляються не лише на основі фотокомп'ютерних технологій, але й поліграфічним способом (ст.1). Крім того у ст.2 Наказу зазначається: «залишок бланків документів про освіту, виготовлених до набрання чинності цим наказом, використовується до повного їх використання; документи про освіту, видані на таких бланках, є дійсними і не підлягають обміну». Тобто, по-перше, **раніше встановлені бланки дипломів є дійсними**. По-друге, відповідно до затверджених Наказом Технічних описів бланки дипломів та інших документів про освіту для іноземних громадян, які закінчили заклади освіти України, **виготовляються поліграфічним способом з обкладинкою «з твердого картону»** тощо (ст.1 розділів VII-IX, XI-XVII).

Виходячи з вищенаведеного, слід визначити, що: 1) держава зобов'язана забезпечити учасникам освітнього процесу реалізацію гарантованих нею конституційних прав: на освіту (отже, на диплом), свободу (добровільне волевиявлення), персональні дані; 2) згода на збір і обробку персональних даних – отже, самі збір і обробка персональних даних – у освітньому процесі не є обов'язковими; 3) державні законодавчі акти передбачають видачу учаснику освітнього процесу документа про освіту (диплома) на бланку, виготовленому поліграфічним способом, без збору і обробки персональних даних.

Враховуючи викладене, керуючись статтями 3, 8, 21, 22, 29, 32, 35, 53 Конституції України, статтями 28, 201, 269, 288, 289, 293, 294, 296, 297 Цивільного кодексу України,

ПРОШУ:

не порушувати мої конституційні права на освіту і на свободу (добровільне волевиявлення) і видати мені документ про освіту (диплом) на бланку, виготовленому поліграфічним способом, без присвоєння мені цифрових (штрих-кодових, радіочастотних тощо) ідентифікаторів, без збору і обробки моїх персональних даних.

Відповідно до Закону України «Про звернення громадян» прошу надіслати мені письмову відповідь на вказану вище адресу.

З повагою

_____201____р.

_____ підпис